

POINTER

AKTUELLT FRÅN SVENSKA POINTERKLUBBEN • #1/2023

Seabreeze

Sandbank

•••
Den svenska pointerens historia
- från "oduglingar" till svarta fältflygare

•••
Krönika:
Vårda arvet efter pointerens pionjärer

•••
Pointerprofilen:
Berit Funkquist

POINTER #1/2023

Tidningen Pointer ges ut av Svenska Pointerklubben, med tre nummer per år som publiceras digitalt på pointerklubben.se

Svenska Pointerklubben (SvPK) bildades 1903. Dess syfte är att verka för pointers goda utveckling, med tanke på jaktegenskaper, utseende och mentalitet, samt att verka för god jaktkultur och bra viltvård.

E-post: svenskapointerklubben@gmail.com

Hemsida: pointerklubben.se

Redaktion: Lisbeth Bodén, Susanne Legneskog, Roger Larsson, Maria Rydlöv, Jens Larsson

Omslagsbild: Bild från 1899 på champion Sandbank och Seabreeze, ägare William Arkwright. Två hundar som haft betydelse för framväxten av den svenska pointerstammen och som finns bakom avgörande hundar som Gold Dust och Grace. Läs mer om den svenska pointerens historia på sidorna 4–9.

Allt redaktionellt material lagras elektronisk. Eftertryck, kopiering eller spridning av text och bild är förbjuden, om inte överenskommet. Redaktionen tar inte ansvar för inskickat, ej beställt material.

Välkommen till första numret av Pointer!

Under Svenska Pointerklubbens 120-åriga (!) historia är det nu hög tid att vi får en helt egen tidning. Med tidningen Pointer vill vi berätta om vad som händer i klubben och lyfta olika ämnen kring vår fantastiska ras.

Vi hoppas att du ska gilla det du läser – och hör gärna av dig med synpunkter eller kom med tips och ideér på vad du vill att vi skriver om! Enklast kontaktar du oss genom att mejla till svenskapointerklubben@gmail.com

Trevlig läsning önskar redaktionen!

Vi som är med i redaktionen

NAMN Roger Larsson.
BOR Luleå.
HUNDAR Aeris TK Leija, 6 år.
ROLL I REDAKTIONEN Redaktör för norra Sverige, främst SNFK-området.
DÄRFÖR HAR JAG POINTER Har haft pointer i tre decennier. De är okomplicerade med många naturliga egenskaper, som reviering och skarpa, precisa stånd.
KONTAKT gabbe09@outlook.com

NAMN Susanne Legneskog.
BOR Sollebrunn, vid Trollhättan.
HUNDAR East Meadows-hundarna Mr Turbo Triss, 10 år, Red Hot Chili, 7 år, Zingo, 4 år. Legsus Frost & Flinga, båda 11 år.
ROLL I REDAKTIONEN Redaktör för västra, östra och mellersta Sverige, samt idésamverkan.
DÄRFÖR HAR JAG POINTER En fantastisk ras som både jakt-hund och sällskapshund.
KONTAKT slegneskog@gmail.com

NAMN Lisbeth Bodén.
BOR Vaddö i Roslagen.
HUNDAR Södersjöns Sally, 5 år, Rimfaxes Ajax, 1,5 år.
ROLL I REDAKTIONEN Initiativtagare, sammankallande och den som håller i trådarna.
DÄRFÖR HAR JAG POINTER De är trevliga och fantastiska jaktkamrater.
KONTAKT lisbethboden@outlook.com

NAMN Jens Larsson.
BOR Borgafjäll i södra Lappland.
HUNDAR Lykkekerretts Valli, 9 år, Karacanis Grete W, 1,5 år.
ROLL I REDAKTIONEN Formgivning och redigering.
DÄRFÖR HAR JAG POINTER För att de är snälla och lättsamma till vardags i kombination med att de är suveräna viltfinnare.
KONTAKT fotografjens@icloud.com

NAMN Maria Rydlöv.
BOR Höllviken.
HUNDAR Top Point Frille, 2 år.
ROLL I REDAKTIONEN Redaktör för södra Sverige. Första gången i en redaktion, så jag bidrar där jag kan.
DÄRFÖR HAR JAG POINTER Fascineras av deras sätt att arbeta. Kraftfulla med energi och fart över fälten, samtidigt som de är samarbetsvilliga och underbara hundar hemma.
KONTAKT marinarydlov@gmail.com

@BELGERDUNORD
Pointerhäng i soffan.

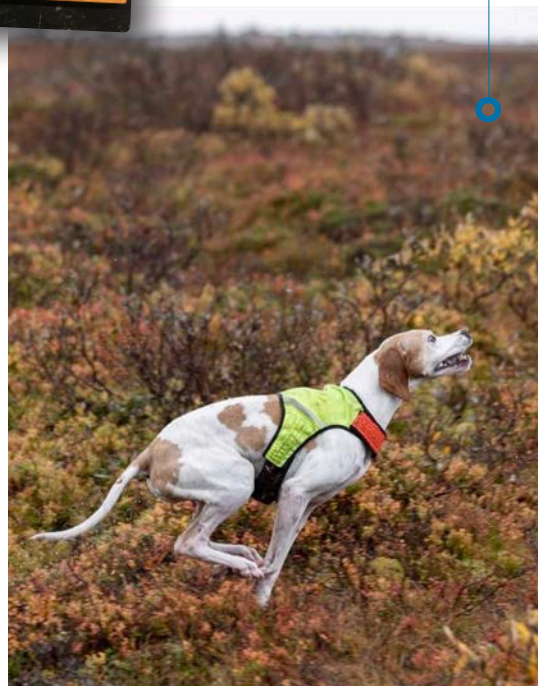

Vinnare detta nummer:
Kontot @forerunner_kennel
Grattis! Plaketten är din!

**Tagga din bild
& vinn en vacker träplakett!**

Pointerar i flödet

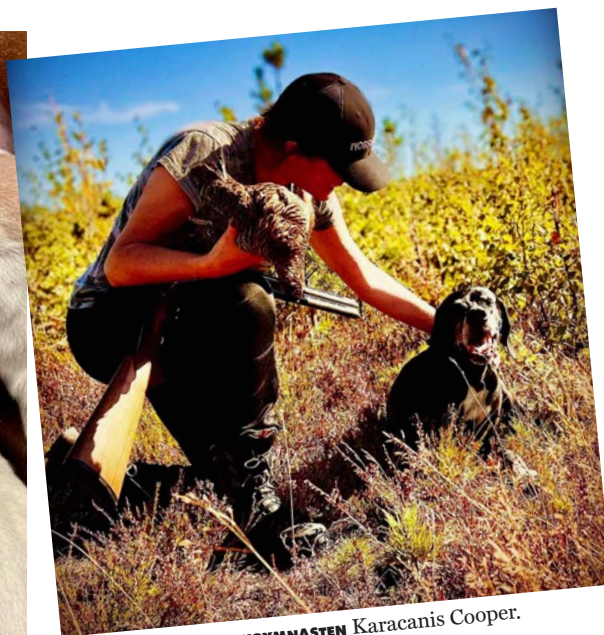
Om du taggar din pointerbild på Instagram med **#svenskapointerklubben** så finns chansen att bli publicerad här - och i varje nummer vinner en av bilderna ett fint pris från Svenska Pointerklubben.

@FORERUNNER_KENNEL Kokanees Bimbo.

@OSTBERGETS_KENNEL En nyfödd valpkull hos Östbergets - Ö-kullen!

@JAKTHUNDENOCHSJUKGYMNASTEN Karacanis Cooper.

Svensk pointerhistoria – från svarta flygare till en pokal av guld

Svenska Pointerklubben firar 120 år. Följ med på en historisk tillbakablick från ”oduglingar” och avgörande importter till svarta fältflygare och en ”flygande tunna” – samt berättelsen om vad vårt finaste prov, Guldpokalen, haft för betydelse för pointerens utveckling.

TEXT ERIC RINGABY

1800-talets Fattigsverige, med sina nyodlingar och ljunghedar, var raphöhönsen och orrarna det vanligaste viltet. Bara militärer och björnjägare använde kulvapen och riporna snarades innan sportjägarna upptäckte dem. En god fågelhund och en hagelbössa var signumet för en lyckad jakt.

I Uppsala fanns en herre som hette Jard Emil Frykberg. Han retade upp sig på setterklubbens grundare Artur Wendel som skrev: ”Ännu har ingen pointer besegrat en setter”. Detta uttalande låg till grunden för Pointerklubbens bildande ett år senare, alltså 1903.

Frykbergs första pointerkontakt var tiken Tyra på 1880-talet och på SKK:s utställning 1894 bestämde han sig för ”att bli pointermänniska”.

Den nybildade klubben måste snarast förädla rasen med importter för att hänga med. Oduglingarna försvann snabbt och utan pardon medan de dugliga och vackra höjdes till skyarna och tillskrevs nästan mänskliga egenskaper. Att beskriva utvecklingen i sin helhet kräver dock en bok, därför har jag tagit hjälp av Nils Obel om det väsentliga. Veterinärprofessorerna

Berit Funkquist och Nils Obel var ett svårslaget team på fältet. Efter Nils död skrev Berit ner ”Återblickar via Nils Obel” i vår jubileumsbok och här saxar jag några fragment av stor vikt plus något ur det egna minnet.

ENLIGT OBEL ÄR DET tre importter som haft verklig betydelse, nämligen Treff von Erfurt som fanns redan 1891 och som hade engelska förfäder, de svartbrokiga Naso-pointrarna och den brunbrokige Champion Bang som alla förde foxhoundblod. De andra två var Gold Dust och den till Finland importerade Diarmid. Båda från Skottland.

Två av klubbens entusiaster – Skogis-professorn Gustav Lundberg och bankdirektören Axel Hedenlund – bidrog framgångsrikt med sina insatser. Lundberg vidareutvecklade Treffs linjer via Frykbergs hundar som var ”präglade av skönhet mer än jaktlig skärpa”.

Hedenlund hade förnämliga kontakter efter sin vistelse i England. När kennelklubben bildades där utbröt en utställningshysteri. Pointeren korsades med foxhounds för att bli vacker.

Hedenlund fick kontakt med William Arkwright, som ärvt sin fars kennel då denne dött när William var några veckor gammal. Nu delade han den med Pappans favoritdressör Charles Ecob som uppmanats att också dressera William och tillsammans höll de hundratals avelstikar. William lade ett antal år på att dokumentera rasens historia i boken ”The Pointer and his Predecessors”.

ETT BRINNANDE ENGAGEMANG efter dugliga jaktpointrar var drivkraften för både Hedenlund och Arkwright som snokat upp den likasinnade hertigen av Hamilton ute på världens bästa ripmark, ön Arran i västra Skottland. Där hade Hamiltons dressörer med Drury i spetsen isolerat och renodlat en jaktstam i flera generationer av utsökta pointrar.

Via Arkwright lyckades Hedenlund där köpa loss Gold Dust som hade en jaktlust som ingen tidigare sett. Han gick så hårt att han tappade pungen (vätskeutgjutning). Men först blev han far till Grace. Den värdefullast tik vi haft. Grace var fallen efter Flame Flower som var släkt med Gold Dust. Hon var nästan

1897. Den gulvita hunden, ägare William Arkwright, är champion Aldin Fluke, vikt 30,5 kilo, mankhöjd 68,5 centimeter. Hans avsmalnande gripbara tår garanterar hans förmåga att forcera det tuffaste underlag med högsta fart och säkerhet, medan hans bogar, bröstkorg, länd och muskler håller för hans extra ordinära kraft och ut-hållighet. Han var vid tio års ålder fortfarande sin ägares favorit. Aldin var lillebror till Champion Belle Chance. En tik med samma färg. Hon var en kombination av gamla skotska linjer och prisvinnare var hon än ställdes ut. Dessutom en god nedärvare och mor till Gold Dust. Tavl- lan är en fulländad målning av en konstnär som begriper sig på jakt. Ingen spiselkransmålare (fireside artists) där den sekunderande hunden står tätt bakom partnern.

av sin fars klass på jakt och dessutom vacker och avlade några valpar som vidare förädlades av bland annat Gustav Lundberg. Arkwright blev vår förste hedersledamot efter kungafamiljen – det heter ju Kungliga Pointerklubben.

Lundberg tog också över en tik – Senta – som hade sina anor från Treff-linjen, av läkaren Karl Schiller, som ville ta bort henne. ”Hon gjorde en slät figur, gick mest vid benen och var rädd för fåglarnas uppflug, nässlor och våt betblast.” Hon parades med den helgula Gyll som förde Grace blod och då föddes Skogis Leila.

NU ÄR VI INNE PÅ Erik Åkerlund som köpte Leila av Gustav 1913. Om henne skrev domarna ”hon sökte regelbundet i zig-zag och i så skarp fart att om större snabbhet skulle önskas, måste vi inrikta oss på att skaffa pointern vingar”. Champion Skogis Leila blev det lyckokast som genom åren bar upp Åkerlunds kennel och renderade till Skogis Leila Statyetten, Derby Kannan och Guldpokalen. Han lät gravera in en bild av henne på sin dyrbara bössa.

Erik Åkerlund föddes 1877 i Ockelbo, flyttade till Stockholm och

blev entreprenör. Han grundade Åkerlund & Rausing och titulerade sig generalkonsul. Allt hos Åkerlund var stort eller smått, mellanting sällsynta. Huset i diplomatstaden överväldigande, sommarvillan mer slott än koja. Segelbåtarna som vinthundar, festerna storslagna, jakterna enastående och hans död oöverträffad. Gustaf von Platen har i sina memoarer skildrat tilldragelsen: ”Generalkonsuln hade bjudit på en liten middag i sommarstugan och en av gästerna frågade om han kunde blåsa signalen Haren är död. Visst, sade värden, hämtade sitt jägarhorn, satte det till läpparna, blåste av all kraft. Mitt i Haren är död föll han själv ihop drabbad av hjärnblödning.

Åkerlund krävde mycket av sina medarbetare. Han jagade ripor norr om Kallsjön och det sägs att han ville läsa Svenska Dagbladet efter jaktdagen. En ordonnans fick köra lättviktaren (98 kubikare med trampor, om motorn stannade) till Järpen för att hämta tidningen vid tåget.

Tjäder och orre sköts på de klassiska ryarna vid Lyngsåsa mellan Alvesta och Ljungby. Markerna arrenderades av

baron Koskull på Engaholms Gods. På Lyngsåsa sköt jag själv min första orrtupp på premiärmorgonen 1965. Baronen gav varje år en ung orrtupp till storviltsjägaren och författaren Bengt Berg (som tog in kanadagässen) när denne kom med sin chaufför och hämtade krafter. Det låg på min lott att inte bomma på orrtuppen. Men det är en annan historia.

Åkerlunds kennel hette av Lyngsåsa. Hans raphönsmarker låg på Bjärehalvön och sköttes av Jägare Boman. Efter Åkerlunds död tog familjen Wallenberg över markerna inklusive kenneln med tillhörande dressör. Vid en lunch hos Nils Obel under en vårträning på södra Öland för många år sedan, berättade denne att det förr i tiden inte bara var hundarna som tuktades utan även dressörerna. Han tyckte nog jag varit för snäll mot min pointer.

Obel hade intervjuat Olle Boman om hur det var att byta från Åkerlund till Wallenberg. Boman menade att den senare var snäll och vänlig men saknade hundöga. Åkerlund däremot begrep sig på hundar, men där fick man ibland smaka käppen. Jag föredrog Åkerlund.

KANSKE VILLE DEN generöse Åkerlund bli odödlig när han instiftade Guldpokalen. Så här beskrivs den av Britt Marie Dornell i jubileumsboken: ”Guldpokalen är ansedd som Sveriges i särklass mest värdefulla prispokal – alla kategorier. Den är utförd i 20 karats guld och designad och gjord av guldsmeden K. Andersson i Stockholm 1927. Den är totalt 44 centimeter hög, varav sockeln i marmor utgör 15 centimeter. De ovala medaljongerna med de nordiska ländernas riksvapen i guld mot emaljerad fond. Pokalen anses, bortsett från sitt uppenbara guld- och kulturvärde, vara ett mycket fint prov på sin tids design inom guldsmedskonsten. Den stora plattan på sockeln är i guld och graverad med donatorns namn. De små plattorna, 24 stycken, är i guldförgyllt silver och graverade med de första 24 årens intecknare i pokalen. Den instiftades

1868. Champion Hamlet, som Arkwright jagade över. En berömd pointer, högt förädlad och som bevisat sin storhet i marken och i aveln.

1927 för att uppmuntra till prov med unga hundar och därmed främja aveln med goda fältprovpointerar i Norden”.

Till granskning tas de två bästa unghundarna ut från huvudprovet med lägst ett andra pris på utställning för att sedan gå i minst en timma för nya domare. Den som erövrade pokalen fem gånger fick behålla den.

KONKURRENSEN VAR stenhård och läget kritiskt på 1970-talet. Mästerdressören Björn Jönsson hade fyra in-teckningar och Bertil Dagermo, Kaj Elofsson, Nils Obel och Gert Zaar tre vinster var. Det illasinnade ryktet sa att om någon av dessa skulle ta pokalen för gott, skulle den smältas ner och vinnaren ta sin miljon i reda pengar. Bäst att göra om statuterna och låta de vara ständigt vandrande och sedan låta SKK ha den i sitt museum eftersom ingen hade någon hemförsäkring som täckte värdet. En tråkig utveckling för den fina klubben med stora versioner.

Från början gick SPK:s prov alltid på raphöns, eftersom dessa tillhör gräddan

av hönsfåg-larna. En sprängd 20-kull som slår i ett betfält kräver hundar utöver det vanliga. Att spika nyslagna singelhöns under näsan som försöker löpa undan i blasten är själva sinnebilden för en pointers virtuositet enligt Obel. Den som vill ha gångständer och vallare kan välja en annan ras.

Hur förädlades Skogis Leila? Lyngsåsa pointerarna tog hem fyra guldpokalsegrar och var en av de dominerade kennlarna på det fågelrika 1920-talet. Åkerlund behövde förnya blodet och köpte Lingfield Silent från en ”keeper” på ripön Arran. Men även Generalkonsuln drabbades av uppfödarsyndromet. Han körde fast i det egna blodet. Dessutom avskydde han svart/vita pointerar så att avelsbasen krympte. Hans hundar blev nervösa och skygga. När jag jobbade på Engaholm hade vi en sådan. När man gick in i hundhuset gick Tom ut, och in igen, när man var i rastgården. Tom och vorstheunden Allen drog på ripjakt med baronen och Sven jägare. Med hem var bara Allen och en massa ripor.

Att långsiktigt överleva som uppfödare

kräver mod för att inte bara fastna i det egna blodet. I Finland tog bergsrådet Erik Rosenlew in den svarte Diarmid från Arkwrights försök med skotska hundar. Diarmid var nära släkt med vår Gold Dust. Nu skapades de svarta ”fältflygarna” av en klass man aldrig tidigare sett och som sedan inavlades hårt tills man körde fast och tog hjälp av Karl Schiller. Han var läkare i Falköping och sköt massor av orrar på Ljunghedarna i trakten. Schiller hade skänkt en valp – Flying Trim – till Finland, som blev stor, tung och närmast flegmatisk och rotig. Bakom Trim fanns Treff – Sentalinjen som gett Skogis Leila.

TROTS PROTESTER parade Bertel Gripenberg sin hårt inavlade Jargany of Plains, en svart tik av stål och eld med denne Flying Trim. Jargany bet under ett epileptiskt anfall ihjäl alla valpar utom en – Blackwood Karios som blev en lysande stjärna och man var tillbaka på ruta ett. Efter Karios insats i aveln minskade epilepsiförekomsten drastiskt.

Författaren, dressören och domaren

1836. En svart tik utan spår av "showy pointer", med brilliant näsa och bevisad klokhet. Med "tossablicken" i ögat - ett yttryck som myntades av Helge Olsson, mästerdressör och yrkesjägare på Råbelöv.

Jaktscen från heden. Den gulvita tiken är mycket välbyggd för hård jakt. Den svarta är full av intelligens, men då och då obstinat.

Mårten Kalling besökte sina släktingar i Finland våren 1935 och fick med sig valpen Fieldborn Matador. Där kunde det slutat, för "Matto" ville jaga måsarna som följde efter färjan. Han blev snart allas favorit och bodde i kaptenens hytt. Fader var Westfield Hamlet - "sund och stabil, som höjde sig långt över det vardagliga".

Kalling gjorde i ordning Matador som såldes vidare till Åkerlund som ansåg honom för ful att avla på (vit och brun). Först efter Åkerlunds död användes han i aveln. Matador var en "harpiska", men Kalling menade att han också var "genomsund och godlynt".

"Matto var en av de bästa fågelhundar jag ägt, han var något extra. Vid Båstads provet fördes han av Olle Boman och kom i full speed mot en bred stenmur. Mitt i språnget stelnade han till när han fick täften för att vid landningen bli stående blick stilla i ett förnämt stånd. Tjugo meter framför honom låg en kull rapphöns, som han utan minsta tvekan avancerade upp. Jag kan för övrigt ej påminna mig, att jag under den tid jag ledde Mattos dressyr såg

honom göra något tomstånd. Fieldborn Matador var en pointer av kontinental mått", menade Kalling.

NILS OBEL MED SIN intuition och goda smak hade importerat Fieldborn Black Ghost 1943. Hon sökte snärtigt men småskuret och var en "rotmoster" som ung, först senare i livet utvecklade hon ett sök av stort format. Men hennes näsa var skarp och hon missade aldrig singelfågel i betor. Sprängda höns i betor var praktiskt taget i grytan innan jakten börjat.

Nils var framsynt och parade henne med "Matto" och där föddes en svart tik som döptes till Lucky. Hon blev starten på Kennel Black Lucky till Anders Wassberg. I Luckys första kull (1952) med Häckeberga Ming - derbyvinnare med Matador som morfar - föddes tre legendariska tikar, Black Luckys Miska, Conja och Lola. I denna kull möts den svenska Lorne-Diarmid-linjen (via Fakir av Blagdon, Mira av Sunnanvind, Hjulebergs Pong och Häckeberga Ming) och den finska Diarmid linjen (via Jargany of Plains, Blackwoods

Karios, Westfield Black Devil, Fieldborn Black Demon, Fieldborn Black Gohst och Lucky).

Black Luckys Miska saknade bara ett 2:a pris på utställning för det internationella fältprovschampionatet. Hon hade bland annat tagit hem danskarnas huvudprov - "den flygande tunnan från Sverige" - och finska elitprovet som går i minst två timmar.

Det var dock inte den friktionsfria galoppen, det högt uppdrivna tempot eller de hisnade snabba kaststånden, som gav Miska hennes segrar, utan det var hennes viltfinnarintuition och knivskarpa näsa.

Hennes förmåga i sistnämnda avseendet tedde sig nästan övernaturlig. En blåsig dag på Öland kom Miska i ursinnig fart på toppen av en kanalbank och plötsligt kastade sig - så att den torra ölandsjorden rök omkring henne - för något som vid den följande avanceringen visade sig vara en ensam rapphöna, inkrupen i en hopfildad starrtuva på den uttorkade kanalens botten, cirka 10 meter längre ner.

I tävlan om Guldpokalen 1960

1901. Ägare Mr Forbes. Visar en vacker typ som blivit allt sällsyntare. Den högra och vänstra liknar Lorne - far till Diarmid - och visar en absolut perfektion. Den övre och undre liknar hans dotter Kate. Kanske med lite för långa öron. But very lovely. Båda liknar Sandbank och Seabreeze.

kvalificerade sig Zitas Randy och black Luckys Neiti. Domarna gav följande utlåtandet: "Randy går i en flat, vägvinnande galopp i tilltalande stil. Hon är i fråga om sökets format sin medtävlare klart överlägsen men sökmönstret lämnar åtskilligt övrigt att önska. Neitis galoppaktion är ännu inte fullt stabiliserad. När hon går intensivt visar hon bra sträck i rörelserna, dessemellan rör hon sig mera valpigt.

Under provets första 15 minuter slår Neiti klart sin medtävlare genom att i terräng, som samtidigt genomsökas av båda hundarna, i snabb följd lokalisera tre raphönskullar som hon till alla delar sköter perfekt. Hon nonchalerar upprepade gånger partnerns stånd, vilka dock dessbättre för Neiti visar sig vara tomma".

Neiti tog hem pokalen. Under 1900-talets senare halvsekel har detta skotska blod spättats ut avsevärt. "Men fortfarande kan det dyka upp någon liten brokig eller svart pointer av stål och eld,

snabb som vinden, jaktgalen och med tossaglimten i ögat, en hund som råkat få ovanligt många gener i arv från de svarta skotska förfäderna."

GUSTAV LUNDBERGS FANTOM, Skogis Black Devil (1921), som förde dubbelt skotsk blod såldes till Polen som avelshund, men först blev han far till en tik som också hade skotska linjer och ägdes av löjtnant Vidar Egnell som hade bra raphönsjakt på ön Käggleholm i Närke. Nu föddes Käggleholms Sam och Rassla, vilka fick stor betydelse för den franska, italienska, och danska pointern.

Tack vare att Sam var ful med platt panna (som Gold Dust), spetsig nos och små ögon, kunde priset pressas till en nivå som fransmännen hade råd med efter kriget. Han visade sig dessutom vara skotträdd och blöt i humöret. Dock hade han en kolossal jaktlust och nedärvde starkt sina excellenta jaktegenskaper.

Snart förekom Sam både en och två eller flera gånger i de franska hundarna

och inom kort fick den franska pointern en dominerande ställning på kontinenten.

Italienarna blev avundsjuka och Sams gener hamnade i kennel del Bocia. Greve Kalling köpte den andra valpen - Rassla, "ett utomordentligt snabbt sök av hög skola med sprudlande jaktlust och mycket god näsa", och parade henne med den helsvarte jakthunden Masse från Åraslöf, inavlad på Diarmid. En hanvalp - Sippola Rass - gick till Danmark och lade grunden till kennel Zita vars blod i slutändan hamnade hos Jan Hagalia med de förnämliga Vestfjordals hundarna.

VÅR POINTERKLUBB (läs Obel/ Wassberg) for till Italien och plockade ut avelshunden Sernos del Bocia. Han var dock inte till salu. I stället fick unghunden Edo efter honom följa med. Detta hände på 1970-talet och jag hade turen att få den enda hanvalpen i en kull som Obel planerat. Edo låg dubbelt bakom genom fadern och derbyvinnaren Black Luckys Royal Joker och modern Laguna.

Övre bilden:
Professor Obel
diskuterar rapp-
hönstillgången
med en Ölands
bonde.

Nedre bilden:
Nils Obel lär ut
apport.

”

*Fortfarande kan det
dyka upp någon liten
brokig eller svart pointer
av stål och eld, snabb
som vinden, jaktgalen
och med tossaglimten i
ögat, en hund som råkat
få ovanligt många gener
i arv från de svarta skot-
ska förfäderna.*

Här var något nytt. Min gosse plockade fågel bakom de andra hundarna och tog sin 1:a ÖKL på första start.

En syster ägdes av Berit Funkquist som tävlade. Gomorra blev JCH, svensk mästare på fält och årets pointer. Hon blev också bästa unghund till uttagningen om Guldpokalen, men en norsk utställningsdomare gav henne ett tredje pris som förhindrade starten. Royal Joker blev även far till bröderna Lix, Pe och Hugå i Jämtens Kennel. Alla champions och starka nedärvare.

Med min hane gjorde jag som Åkerlund och graverade in hans porträtt på bössan medan han ännu var unghund. Han fick bilda grund för vår kennel och hade turen att växa upp under rävskaften. De raka handlovarna kompensades av den skarpa näsan och det blev över 1 600 vilt att ta reda på efter honom.

VEM VAR DÅ NILS OBEL? Han gick med i SPK 1931, blev avelsråd och hedersledamot. Jag tror att han linjeavlade efter filosofin

att ”en hund med knivskarp näsa aldrig blir slagen på fågel”. Till följd av täta linjer kallades hans små hundar ”Obelpointrar”. På äldre dagar, när hans knän satte stopp, vann han derbyt två år i rad.

Han hade inga fördomar om andras hundar. Frågade man, kan jag verkligen para med den hanen? Blev svaret: Prova så får du veta. Vem som helst kan köpa en pointervalp och sedan konstatera att den är glad för att springa. Vad föräldrarna heter är ointressant. Nils krävde mer än så.

Nu vilar han vid Hulterstads kyrka på södra Öland omgiven av kanske Sveriges bästa raphöhns marker. När vi jagar där, brukar jag smyga in genom grinden och lägg några raphöhnsfjädrar på graven.

Utställningar och Jaktprovstävlingar i all ära, men utan jägare som tjurskallen Drury ute på den vindpinade ön Arran, hade våra pointrar varit annorlunda. Dressörerna där avskydde stamtavlor och avlade i stället efter vad hundarna presterade på ljungheden. Engelsmännen hade gjort pointern till en utställningshund

och fåglarna sköts på klappjakter. I Norge frodades skottarnas tankegång på 1970-talet. Alla stående hundar tävlar på samma villkor. Varför inte skapa en norsk fågelhund och blanda generna. Den drivande var ripprofessorn Johan B Steen. Förslaget vann inget gehör.

HUR LYCKAS MAN DÅ med sin uppfödning? Frågan gick till Anders Wassberg som staplade pokaler. Svaret blev – TUR. Var gång jag vunnit, säger folk, du har då en jäkla tur. Detta stämmer dock inte med verkligheten. Tyvärr finns det ingen pointer som har allt, utan det gäller att ha känsla för det väsentliga i avelsarbetet och sedan förädla detta. Drury hade som sitt vardagliga jobb att tillverka bra jakthundar. Värdefullast var då den som uthålligt hittar mest fågel.

Detta var lite historia om Svenska Pointerklubbens gyllene år då jägarna kunde skjuta 1 500 vildfasaner och 300 raphöhns på ett enskilt gods i Skåne. Ett Eldorado för en pointer. 🐾

HAPPY DOG

All you feed is love

Hundfoder av högsta kvalité

Optimalt anpassade foderserier för alla åldrar, krav och behov

HAPPY DOG JÄGARKLUBB

REGISTRERA DIG DIREKT PÅ

HAPPYDOG.SE

FÅ 25% PÅ DITT FODERKÖP!

Made with love in Germany

Berit Funkquist, professor och veterinär, har i hela sitt vuxna liv bidragit till den svenska pointerens utveckling och blivit en stor profil i Pointersverige. Vi besökte henne i lägenheten i Uppsala och lät henne svara på några frågor.

”Västan-Åns Limon är den pointer som gjort störst avtryck på mig”

• **Varför blev det pointer för dig?**

– När jag började jobba på veterinärhögskolan ”Stutis” i Stockholm hade flera kollegor pointer, så då köpte jag också det. Den första var från Mariebergs kennel och uppfödaren Britta Söderberg och hette Vipps.

• **I din kennel Västan-Åns har du haft över 30 pointerkullar. Vilken är den bästa pointer du haft?**

– Av alla hundar jag födde upp har Västan-Åns Limon gjort störst avtryck på mig. Han föddes 1996 och jag förde honom på prov i UKL med bland annat en tredjeplats på derby. Efter unghundstiden tog Johan och Astrid Bromée över honom och ettan i ÖKL kom i Bruksvallarna hösten 1999.

• **Vilka egenskaper värdesätter du högst hos pointern?**

– Det viktigaste är att den har en bra reviering, den ska kunna gå stort men med bra kontakt med föraren, och så ska den vara precis i fågel.

• **Hur har du tänkt när du valt valp ur en valpkull?**

– Jag och Nils Obel utvecklade en studieteknik för att testa valpar. Japanska vaktlar användes, och vi tittade bland annat på egenskaper som jaktlust, sökmönster och kontakt med förare.

– En rolig anekdot från tiden med dessa tester var när vår vän Carl-Åke Tewell (kennel Ormöga) myntade uppmaningen: ”Köp valpar av Berit och Nils! De är avmaskade och vaccinerade, testade och kasserade”.

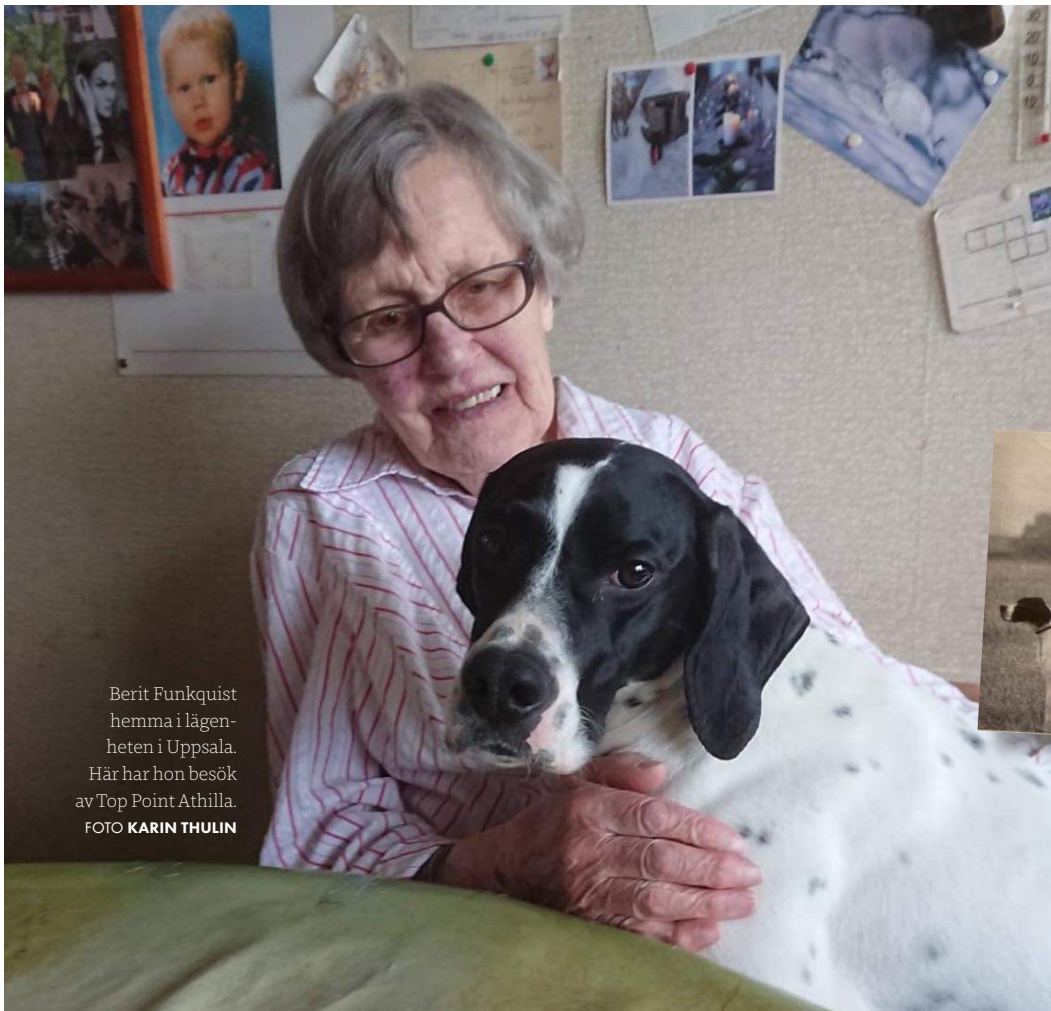
• **Vad hade du för strategi när du planerade en valpkull?**

– Min filosofi var att tiken ska vara bra, men att hanen måste vara ännu bättre. När det gäller hane tycker jag som uppfödare att jag vill se den i aktion för att själv kunna se vilka egenskaper den har. Det räcker inte att bara veta hundens egenskaper i teorin.

• **Hur tränade du unghunden?**

– Jag tränade alltid ”kammardressyr” separat, aldrig i anslutning till fågel. Jag vill att unghunden får gå efter fågel och sedan träna dressyren vid sidan om. Fungerar inte dressyren i fågelsituationen går du tillbaka och tränar mer ”kammardressyr”.

KARIN THULIN
JENS LARSSON

Berit Funkquist hemma i lägenheten i Uppsala. Här har hon besök av Top Point Athilla.
FOTO KARIN THULIN

NAMN Berit Funkquist.
ÅLDER 92.
BOR Uppsala.
KENNEL Västan-Åns, som Berit startade redan 1988.
VÄSTAN-ÅNS LIMON Limon (Västan-Åns Lecco/Caramba) var en av Berits mest framgångsrika hundar. Han tog fyra premier i UKL, och efter ettan i ÖKL gick han till pris fem gånger i SKL. Han användes i avel sex gånger.

Berit tillsammans med Nils Obel och 1990 års derbyvinnare Västan-Åns Remo.

Kalle Stolt:

”Vårda arvet från de som lagt grunden

Jag har blivit ombedd att skriva krönikor åt Svenska Pointerklubben och vår nystartade tidning. Jag tackar för förtroendet och tar tillfället i akt att dela med mig av tankar och reflektioner från jakten och livet med pointer.

Det som slår mig initialt är vilken hög och jämn kvalitet våra pointer håller. Visst finns det en och annan som inte håller de mått beträffande mentalitet, eller jaktegenskaper som man bör ställa på en fullgod pointer, men jag skulle vilja sticka ut hakan och säga att variationen inom en svensk pointerkull förmodligen är lika stor som variationen mellan olika kullar. Givetvis finns det karakteristiska drag som särskiljer olika uppfödningar, men chansen att få en god jakthund, såväl som en framgångsrik hund på jaktprov är rimligt god oavsett valpens kennelnamn i stamtavlan.

SOM PRAGMATISK OCH resultatnriktad jägare skriver jag utan omsvep under på den kanhända något slitna devisen ”en bra hund, är en bra hund oavsett ras”.

Detta till trots, tycker jag mig ha fog att påstå att chansen att få just en bra hund är större om man köper en pointervalp av dokumenterad jaktlig härstamning än en slumpmässigt vald valp från någon annan stående fågelhundsras. För även om topparna inom övriga raser är väl så bra som hos pointeren, så står jag för åsikten att de sällan har samma jämnhet oavsett blodslinje eller uppfödning.

REDAN NU HAR SÅKLART den icke pointerägande läsaren satt pilsnern i vrångstrupen och skakar på huvudet. Syftet är trots detta inte att provocera, utan att få stoff för funderingar kring framtidens pointerklubb och dess medlemmar.

Jag har haft förmånen att fälla fågel för nästan samtliga i landet förekommande raser i grupp 7, äger både pointer och vorsteh, och har utöver de raserna fört en fantastisk irländsk setter till både

unghunds- och öppenklassetta på jaktprov. Dessutom hoppas jag verkligen få äga och jaga över en duktig engelsk setter i mitt liv.

Reflektionen ovan grundar sig således inte i rasfanatism, utan i observationer under jakt, träning och jaktprov. Den genomsnittliga pointervalpen i Sverige har mentalitet och naturliga anlag för till exempel reviering och fågelbehandling på ett sätt som gör den förhållandevis lätt att få till en duglig jakthund.

MITT PÅSTÅENDE BACKAS DELVIS upp av statistik från våra jaktprov. För även om pointeren ständigt varit numerärt mindre i jämförelse med övriga raser, har den inte sällan dragit det längsta strået när lagrarna ska delas ut. Hur kan detta komma sig? Orsaken till rasens framgångar, såväl då- som nutida, står givetvis att finna i en historia kantad av åsiktsstarka och kunniga karaktärer, som utan eftergifter förbisett medelmåttorna och strävat efter en kompromisslöshet.

Lyckligtvis har man endast snuddat vid målet ibland; den dag den felfria pointeren existerar, skulle vår verksamhet bli ganska ointressant.

NÄR SVENSKA POINTERKLUBBEN FIRADE 100-årsjubileum 2003, gav man ut en jubileumsbok. Detta praktverk ger en lättsmält och fängslande bild av vår ras utveckling i landet. Från Axel Hedenlunds importer från William Arkwright kring sekelskiftet, via Gustaf Lundbergs Skogis-pointerar och deras avknoppning med suffixet ”av Lyngsåsa” som Erik Åkerlund (han som instiftade Guldpokalen) njöt av, till visionären Nils Obels fältflygare och Anders Wassbergs svarta tik Lucky, som han för övrigt fick när han (mer eller mindre vingligt) strosade hem efter en fest på Kårhuset i Uppsala.

ATT DEN DÄR LILLA SVARTA LUCKY skulle bli stammor till en tiklinje som än idag producerar topphundar i Skandinavien, var det kanske ingen

till den pointer vi har idag”

FOTO: JENS LARSSON

som tänkte på då 1946, just när världskriget tagit slut och man kunde skönja en framtid. Jag antar att man då, liksom idag, flydde den stundtals oroliga och kusliga verkligheten med bössan under armen och blicken på en snabbspringande pointer.

Att i stort sett alla pointerar i Skandinavien är ättlingar till henne, och därmed övriga hundar nämnda ovan, sätter dagens avel i perspektiv. Frågan är vilka hundar man kommer tala om vid klubbens 200-årsjubileum 2103?

DET LIGGER KANHÄNDA i vår tids anda att i kraft av ett högt tempo och ett överväldigande informationsflöde, tappa förankringen med, och kunskapen om historien. Nu är det som tycks räknas och med det faller forna storheter, såväl hundar som människor, snabbt i glömska.

Om vi ens ska hoppas på ett 200-årsjubileum för vår framgångsrika jakthundsras och anrika klubb, vill jag med eftertryck slå ett slag för att ta ett omtag kring vår historia. Man behöver kanske inte dra det så långt som min sambo anser att jag gjorde när jag hade högläsning ur pointerklubben meddelanden (årsboken hette så) från 1920-talet vid vår första dejt. En liten ansträngning för att känna till och värda arvet från de som så omsorgsfullt lade grunden till de duktiga hundar vi har idag, kan emellertid både klubben och den enskilde medlemmen kosta på sig.

GENOM POINTERNES FRAMGÅNGSRIKA historia i Sverige, har man såväl inom avel, jakt och dressyr, som föreningsverksamhet fört en imaginär stafettpinne framåt. Det förefaller som man byggt vidare på det som man tagit över.

På samma sätt är det min fasta övertygelse att vi ska sträva efter att bibehålla och utveckla, snarare än att uppfinna hjulet på nytt. För klubben skulle detta bland annat kunna innebära att ära den

som äras bör och värda kunskapen kring åtminstone de viktigaste vandringspriserna.

Vidare skulle man kunna bidra till ökad kunskap genom att förslagsvis publicera utdrag ur ovan nämnda jubileumsbok på hemsidan. För oss medlemmar handlar det om att dela och ta emot kunskap ur den outsinliga källa som medlemsmatrikeln skvallrar om.

NÄR VI FÄLLER FÖRSTA RIPAN över hunden på premiären står vi i tacksamhetsskuld till de män och kvinnor som på ett kunnigt och kompromisslöst sätt förvaltat ett genetiskt material som funnits i landet i över hundra år. Visst har importer förekommit och bidrar alltså med att utveckla våra pointerar, men faktum är att pointerar exporterade från både Sverige och Danmark utgjorde grunden till kontinentens mest framgångsrika blodlinjer.

Jag förs inte svära på det, men jag tror även att de amerikanska pointerarna för en och annan svensk hund långt tillbaka i stamtavlan. På sätt och vis sluts därmed cirkeln.

Genom ödmjukhet inför uppgiften och med en glimt i backspegeln, är vi som idag utgör Svenska Pointerklubben, medlemmar såväl som ledamöter, väl skickade att föra arvet vidare. Lyckas vi med det kommer pointeren förbli den trevliga, jämna och kapabla jakthund som var och en av oss får i våra händer när vi tar oss an en ny pointervalp. 🐾

Kalle Stolt bor i Öxnevala i Västergötland, har haft pointer sedan 2009 och driver kennel Gamekeeper's.

Ordförande har ordet

Hej alla medlemmar!

Att som ordförande i Svenska Pointerklubben få möjligheten att presentera detta första nummer av *Pointer* känns fantastiskt spännande och roligt. Äntligen har vi fått till en tidning!

Jag vill passa på att rikta ett stort tack till alla i redaktionen för ett fantastiskt arbete!

Från nästa nummer kommer vi i styrelsen ha en egen sida där vi bland annat tänker presentera styrelsemedlemmarna lite närmare, men även berätta om aktuella händelser i klubben.

I nästa nummer presenteras också resultaten från vår medlemsundersökning.

Vill till sist passa på att slå ett slag för två klubbhändelser du inte får missa i vår:

- Huvudprovet 2023, 6–9 april i Skåne (se separat annons).
- Årsmötet 2023, 20–21 maj i Sundsvall. Kom och gör din röst hörd!

Med vänliga hälsningar

SVERKER ÖRMIN,

ORDFÖRANDE SVENSKA POINTERKLUBBEN

Karacanis Tyra

Øystein Nilsen med Karacanis Spirit.

Aeris Bs Barbie.

RESULTAT FRÅN 2022 . . .

Pointer på högstatusprov

FÄLT-SM, GOTLAND

- 1 SKL cert cacit, **Aeris BS Barbie**, Robert Åkerlind
 2 SKL ck r-cacit, **Top Point Iris**, Henrik Nilsson
 3 SKL ck, **Top Point TinTin**, Alexander Bennergård

DERBY, GOTLAND

- Ingen vinnare
 1 final: **Björås Erik**, Björn Danås, **Black Luckys Al Capone**, Stefan Nilsson, **Black Luckys Ranger**, Anton Ringöen/Sören Mullvad

FJÄLL-SM

Ingen pointer placerad i final

FJÄLLPOKAL

Ingen pointer placerad i final

SKOGS-SM

- 1:a plac 1 SKL Cert Cacit, **Skeirutj Raija**, Olov Åhman

SKOGSPOKALEN

- 1:a plac 1 UKL HP, **Audes Extra**, Björn Antonsson

VINTERFJÄLL SM

- 1 SKL, **Karacanis Spirit**, Øystein Nilsen

VINTERFJÄLLPOKAL

- 1:a plac 1 UKL HP, **Aeris Bs Barbie**, Robert Åkerlind
 2:a plac 1 UKL HP, **Forsrännarens Nora**, Leif Vanhainen

POINTERKLUBBENS HUVUDPROV

- Vinnare Guldpokal, **Gamekeepers Filur**, Carl-Fredrik Stolt
 Placerade SKL Huvudprovet:
 1:a plac, **Skeirutj Raija**, Olov Åhman
 2:a plac, **Vetpoints Tia**, Bert-Ove Johansson

POINTERKLUBBENS HUVUDPROV

6-9 APRIL

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA POINTERKLUBBENS HUVUDPROV MED CACIT & GULDPOKALEN SAMT OFFICIELL UTSTÄLLNING!

• *Plats:* Åhus, Skåne
• *Datum:* 6-9 april
2023
• *Provedare:*
Lisbeth Bodén,
072-577 02 38
• *Kommisarie:*
Pia Jelkestahl, 070-
827 27 34, Assleröd
340, 463 93 Väster-
landa, [piajelkestahl@
gmail.com](mailto:piajelkestahl@gmail.com)

• *Program:*
Torsdag 6 april
15:00. Officiell utställning
för alla brittiska raser.
Fredag 7 april
SKL, CACIT samt ukl/ökl.
Lördag 8 april
Guldpokalen kval, ukl/ökl.
Söndag 9 april
Guldpokalen final, därefter
ukl/ökl, begränsat till tio
deltagare.

ANMÄLAN TILL JAKTPROV

- *Anmälan skickas till:*
piajelkestahl@gmail.com
- Anmälan samt betalning skall vara kommissarien/kassören tillhanda senast den 24 mars.
- För utlandsägd hund måste kopia på registreringsbevis bifogas.
- *Avgift:* 650 kr.
- *Domare:* Info kommer senare.

- Förare skall inneha statligt jaktkort och kontroll av medlemsavgift kan komma att utföras.
- Begränsningar max tre partier per dag fredag och lördag, ett parti med tio deltagare på söndagen. I övrigt enligt FA:s Jaktprovsregler.
- Använd blankett för jaktprov från FA:s hemsida: Blanketter. Endast korrekt ifyllda anmälningsblanketter kommer behandlas.
- OBS! Eventuell återbetalning görs endast om du angett kontonummer och bank på anmälningsblanketten.
- Utländska hundar skall bifoga kopia på stamtavlan med anmälan.
- Förare skall inneha statligt jaktkort och kontroll av medlemsavgift kan komma att utföras.

ANMÄLAN TILL UTSTÄLLNING

- *Anmälan skickas till:*
Tomas Wiklund, Skogstad Backen,
683 92 Hagfors, eller via epost
spk.utstallning@gmail.com
- Anmälan till utställning samt betalning skall vara kommissarien tillhanda senast 30 mars.
- *Upplysningar:* Tomas Wiklund
070-5954262.

- *Avgifter:*
Klasser och anmälningsavgifter:
Valpklass I 4-6 månader (inoff) 150 kr
Valpklass II 6-9 månader (inoff) 150 kr
Juniorclass 9-18 månader 300 kr
Unghundsklass 15-24 månader 300 kr
Jaktklass 15 månader-> + jaktmerit
300 kr
Öppenklass 15 månader-> 300 kr
Championklass 200 kr
Veteranklass 8 år-> 200 kr
- OBS! Flerhundsrabatt! Halv anmälningsavgift från och med tredje hund som anmäls av samma ägare.

- *Domare:* Nils-Erik Nilsson, alias "ÖlandsNisse".
- Nummerlappar delas ut på plats mot uppvisande av registreringsbevis och

vaccinationsintyg. Även medföljande hundar som inte skall ställas ut måste ha giltigt vaccinationsintyg. Valpar under fyra månaders ålder får EJ vistas på utställningsplatsen.

BETALNING JAKTPROV & UTSTÄLLNING

- *Bankgiro:* 568-4410 (Svenska Pointerklubben)
- *Utlandsbetalning:*
IBAN:
SE16 8000 0826 4406 3085 4172
BIC: SWEDSESS
- Var noga med att skriva hundens namn, ras och klass på inbetalningen.

MER INFORMATION & UPPDATERINGAR

Information kring boende, PM för upp-rop, aktuella förändringar, med mera, hittar du på Svenska Pointerklubbens hemsida pointerklubben.se

*Svenska Pointer-
klubben hälsar er
varmt välkomna!*

SPONSORER:

BEARSKIN

- 4Runner kennel
- Börjedals kennel
- Viijägarens kennel

Barbie + Robert

Robert Åkerlind kan summera ett makalöst 2022 med sin hund Aeris Bs Barbie. Här berättar han om sina tankar kring pointern i allmänhet och Barbie i synnerhet.

Början av 1990-talet skaffade jag min första stående fågelhund, en irländsk settertik. Efter tid köpte jag en kort-hårig vorstehetik som jag gick prov med på alla underlag med flertalet priser och 1:a pris elitklass som bästa merit. Jag beslöt att hunden skulle paras och jag behöll en tikvalp som även hon fick ha en valpkull när det var dags.

Därefter kom beslutet, något som jag länge drömt om, en pointer. Jag kom i kontakt med Snorre Nicholaisen i Norge som innehar Kennel Pointnic och även då var avelsråd för Norsk Pointerklubb.

Av honom köpte jag två stycken hanhundar efter varandra, Dipper och Kentha. Jag och Snorre jagade mycket tillsammans på mina fantastiska jaktmarker i Vilhelminaskogarna.

NÄR DET BLEV DAGS för en ny pointerhane så hade Roger Larsson i Luleå planer på att återigen para sin fantastiska tik Myrteigens Lilla Tösen. Roger hade bestämt sig för att använda hanen Skipfjördhönans Prinsen som Roger tidigare hade använt på Tösen med mycket goda resultat. Sagt och gjort, 14 december 2015 föddes kullen, tre tikar och en hane till mig, Aeris Tp Skott.

Jag märkte tidigt att Skott var speciell och vi slog till med 1:a ukl HP, 1:a ÖKL, och 1:a SKL Cert inom en cirka sex månaders period. Jag jagade otroligt mycket med honom, mest i skog, men även på fjäll och ett par säsonger i Skåne.

Vilken viltfinnare Skott var, som exempel när han hade fem fågeltagningar i hans första öppenklasstart, då 1:an var ett faktum. Viltfinnarförmåga är nog den egenskapen som jag anser är en av de viktigaste, något som han även verkar nedärva starkt. Tyvärr råkade Skott ut för ett trauma sensommaren 2022 vilket föranledde att han tyvärr fick somna in. Men vilka jaktbataljer jag hade med honom, och de som fick se Skotts fulla potential i jaktmarkerna har nog bara lovord att ge honom.

MÅNGA FICK UPP ÖGONEN för Skott och använde honom i avel, bland annat Black Lucky, Gamekeeper och Rallarjan's kennel. År 2018 blev jag delägare i Aeris Kennel tillsammans med Roger Larsson. Där

Robert Åkerlind
och Aeris Bs Barbie.

FOTO SARA LEWERENTZ

= ett framgångsrikt team

använde jag Skott som täckhund på två av kennelns senaste kullar, sistnämnda med fartvidundret Kokanee's Bimbo (Black Luckys Frans Hugå-Black Lukys Rikke). Nio valpar fick se dagens ljus varvid en tik stannade kvar i hemmet; Aeris Bs Barbie. Efter att nya regler kom i stånd för att minska jävighet i provverksamheten då Roger blev jaktprovsdomare så klev jag av Aeris kennel och startade upp en ny kennel som godkändes av FCI i höstas med kennelprefixet Forerunner.

Jag minns tidigt att jag sa "Barbie kan bli lika bra om inte bättre än sin far Skott".

Det visade sig rätt tidigt att Barbie hade en näsa som var unik, så även hennes kloka förhållningssätt till biotopen, speciellt i fjäll där hon rörde sig utmärkt i stora välrevierande slag redan som ung. Sedan fanns likt Skott, klokheten i hennes sätt att jaga. Med kombinationen Skott-Bimbo så fick vi verkligen de mentala och jaktliga egenskaperna vi sökte.

Om det funnits en brist när hon jagat eller gått prov så har den i rakt stigande led kommit från mig. Det var det här med lydnad och allt annat när man lyfter på kepsen och går hem. Men med nedanstående jaktprovsresultat så är det ändå inte så pjåkigt med två högstatusvinster under samma år:

- 1a skl Cert, CACIT – Vinnare Fält SM Gotland, 2022
- 2a skl, Ck Res-CACIT – Gordon Setterklubbens huvudprov, Gotland, 2022
- 1 ökl fjäll Vinter, Hemavan, 2022
- 1 ukl HP Vinnare Vinterfjällpokalen, Arjeplog, 2022
- 1 ukl HP fjäll höst, Arjeplog, 2021
- 1 ukl fjäll höst, Gotland, 2021

TILL SOMMAREN FYLLER Barbie tre år och jag är övertygad att vi kommer ha kul tillsammans i många år framöver och förhopp-

Aeris Bs Barbie.

ningsvis kommer hennes gener att föras vidare.

Jag älskar att jobba med råskinn, det vill säga hundar som har det där lilla extra.

Jag avlar på de egenskaper och linjer jag tycker är viktigast. Mentalt starka, hög viltfinnarförmåga som till viss del påverkas av reviering om du frågar mig, skarp näsa, inte som en fuktig disktrasa. Den ska ha ett j-vlar anamma och helst gå ur hand som unghund, den ska även som vuxen utmana gränserna och spricker fogen så är det inte hela världen. I och med detta så blir det ibland stolpe ut för mig på jaktproven, men det bjuder jag på.

Min personliga åsikt är att många hundar är för hårt dresserade där både fart och bredd i sökandet blir lidande. Jag känner i och med detta en oro att vi missar bra avelsmaterial och att många väljer till exempel hanhundar i aveln som är "tyglade" och den framtida avelsbasen i Sverige blir för trång i och med det.

ETT AV DE VANLIGASTE jag hör inom svensk pointer är att "det finns inte så många bra hanhundar". Jag håller inte med, höj blicken och se mer på egenskaper och räämnet än titta på dresserad prestation.

Som jag nämnde ovan så har jag börjat vara en del i södra och mellersta delen av Sverige för att gå prov och framförallt jaga med våra fågelhundar. Så till den grad att vi införskaffade ett hus på Gotland, detta mecka för fågelhundar där man finner vildfödda raphöns och fasaner på fälten.

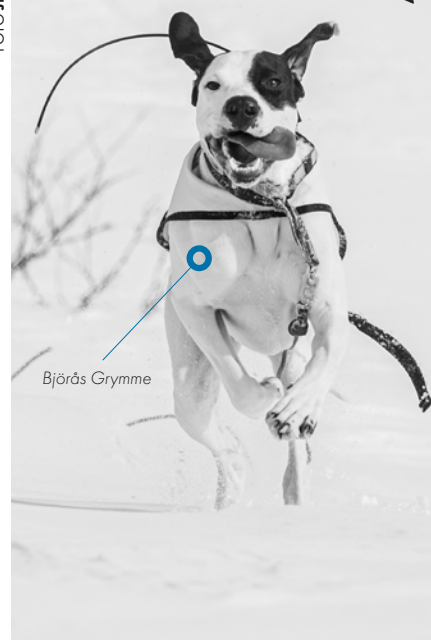
Vill man utveckla och utvecklas med detta som berör så anser jag detta var rätt väg för mig att gå. Och som jag har blivit välkommen på denna fantastiska ö där jag nu även arbetar. Fantastiska människor har hjälpt mig med marker som jag nu disponerar över där jag kan träna och jaga över mina hundar.

SOM FÖDD NORRLÄNNING har skogen och fjällen varit den viktigaste resursen för mig där jag jagat och gått jaktprov och det är en fantastisk naturresurs vi har men det finns så mycket mer. För att vi ska utvecklas bör vi lyfta huvudet och snegla åt vartdera hållet.

Min önskan och förhoppning är att vi medlemmar, lokal- och rasklubbar i Sverige hjälps åt och ökar samarbetet för att utveckla och mäta alla de engelska hundraserna mot varandra på alla fältslag. Det finns så mycket erfarenhet och kunskap att nyttja för vår vackra och högpresentande jakthund, pointern.

ROBERT ÅKERLIND

FOTO: JENS LARSSON

Björns Grymme

Dags att revidera handlingsplan för avelsarbetet

■ Alla hundraser har en rasspecifik avelsstrategi, RAS, som är framtagen av ras- och specialklubb. Innehållet är en plan för avelsarbetet och vänder sig till uppfödare, hundägare och blivande valpköpare. Efter att RAS har tagits fram av rasklubben, så fastställs den av SKK:s avelskommitté.

Man kan säga att RAS är en handlingsplan för avelsarbetet inom rasen och innehåller en presentation av de avelsmål som är högst prioriterade att uppnå under en femårsperiod. Det finns också tydlig beskrivning av de handlingsplaner man kommit överens om att följa för att nå målen under denna tidsperiod.

Det RAS-dokument som gjordes för fem år sedan, behöver under 2023 revideras. Se nuvarande RAS och dess kommentarer från SKK:s granskning på RAS – SVPK (pointerklubben.se).

För att avelsstrategin ska vara meningsfull är det av största vikt att dokumentets innehåll stämmer överens med uppfödarnas faktiska mål och prioriteringar. Av den anledningen behöver det föras en debatt och diskussion inom klubben.

Hur det ska se ut ber avelsråden att få återkomma med.

LISBETH BODÉN
SUSANNE LEGNESKO
Pointerklubbens avelsråd

ASTRO SWEDEN GRÖND ÖPPNING

JAKT

SKYTTE

Invigning av Astro Swedens nya upplevelsebutik!

FISKE

FREDAG 14:E APRIL 10:00 - 19:00
LÖRDAG 15:E APRIL 10:00 - 16:00

OUTDOOR

Butiken är fullmatad med allt du behöver till jakt, skytte, outdoor, fiske, teleskop, mikroskop och naturvetenskap.

FÅGELSKÅDNING

Prova på, testa, handla, umgås och träffa kända profiler i en kreativ och spännande butiksmiljö.

NATURVETENSKAP

Varmt välkommen

TILL OSS PÅ VÅR NYA ADRESS:

BJÖRKElundsgatan 1 i SKARA.

TELESKOP

MIKROSKOP

ASTRO

Björkelundsgatan 1, 532 37 Skara | 0511-79 81 00 | www.astrosweden.se